

Gestructureerd casuoverleg tussen beroepsgeheimdragers, parket, politie en anderen

ANNELI VERSTRAETE^a
KRIS STAS^b
ANNEMIE VAN LOOVEREN^c
NEIL PATERSON^d

- ^a Maatschappelijk werker & Inspecteur maatschappelijke werk, Centrale PSD, FOD Justitie (Corresp.: anneli.verstraete@gmail.com)
^b Medewerker, SAM vzw-steunpunt Mens en Samenleving
^c Medewerker, SAM vzw-steunpunt Mens en Samenleving
^d Medewerker, SAM vzw-steunpunt Mens en Samenleving

1. INLEIDING

De vijfde Potpourri-wet (2017) voegde de mogelijkheid tot informatiedeling in het kader van ‘gestructureerd casuoverleg’ toe aan het Strafwetboek onder het artikel 458ter. Het eerste wetsvoorstel – ingediend door CD&V-Volksvertegenwoordiger Raf TERWINGEN – hierover dateert van 21 juni 2016. Het werd in het milieu van (jeugd-)hulpverleners en therapeuten met argusogen bekeken en druk becommentarieerd omdat het raakt aan de grondvesten van het beroepsgeheim.¹ Het wetsontwerp van minister GEENS, dat op 29 juni 2017 door de Kamer werd goedgekeurd, integreert de opmerkingen van de Raad van State op het wetsvoorstel en komt deels tegemoet aan sommige bekommernissen van de beroepsgeheimhouders. De vraag ‘wat blijft er uiteindelijk over van het beroepsgeheim?’² wordt echter steeds luider gesteld. Enerzijds wordt door sommigen strikter vastgehouden aan het beroepsgeheim. Anderzijds stellen we een vervaging van de juridische kaders vast, zo horen we uit het werkveld dat men deze wet beschouwt als een synoniem van ‘gedeeld beroepsgeheim’. Bovendien horen we dat de termen casuoverleg en casuscoördinatie evenzeer als synoniemen worden gebruikt. We benadrukken dat deze wet het ‘structureel casuoverleg’ regelt tussen partners met verschillende finaliteiten, met al dan niet een beroepsgeheim. Het gaat hierbij dus niet over gedeeld beroepsgeheim en niet over casuscoördinatie.

Om deel te kunnen nemen aan het debat is grondige kennis nodig. Dit is de doelstelling van deze rubriektekst. We zoeken een antwoord op volgende vragen: Vanwaar de noodzaak tot het installeren van dit ‘spreekrecht’ in kader van gestructureerd casuoverleg over de grenzen van de hulpverlening heen? Wat houdt artikel 458ter in? Wat beoogt men met deze wetswijziging of de geest van de wet? Ter afsluiting formuleren we enkele bedenkingen.

2. VANWAAR DE NOODZAAK TOT HET ORGANISEREN VAN GESTRUCTUREERD CASUOVERLEG?

Het wetsvoorstel om een wettelijke basis te geven aan het overleg tussen zorgverleners, welzijnswerkers en gespecialiseerde politiemensen en parketmagistraten, ingediend door Raf TERWINGEN in 2016, is gegroeid uit de lange praktijk van lokale pilootprojecten in gevallen van

¹ Zie commissiebesprekingen Justitie.

² Ondertitel van de lezing, gegeven door Sofie ROYER, op de debatlunch ‘Lunchen met Justitie’ op 19 februari 2018.

zware en moeilijke situaties van intra-familiaal geweld. De nood om preventief – ‘voor het plegen van een misdrijf’ – te kunnen overleggen in ‘onrustwekkende situaties’ zonder het beroepsgeheim en andere geheimhoudingswetten te schenden, was groot. De mogelijkheid hiertoe wou men installeren (zie documenten en onderzoek over de proefprojecten: Protocol van de moed 2006, CO3-project 2012). Het Protocol van moed was gericht op informatie-uitwisseling (van verschillende vormen van risico-inschatting tot overleg) om vervolgens te kijken welke partner best verdere stappen kon zetten; hulpverlening of justitie. De aanbrengrer van de casus hield de regie over de casus. In het overleg werd rekening gehouden met ieders opdracht, positie én beroepsgeheim, al werden de grenzen daarvan afgetast.

CO3-project, De Link,... benadrukken niet alleen overleg maar vooral ook gezamenlijke aanpak van situaties van familiaal geweld (OPDEBEECK et al., 2014).

De maatschappelijke realiteit en de daaruit voortvloeiende evoluties noopten terreinactoren en beleidsmakers om in de loop van 2014 de focus ook uit te breiden naar het fenomeen van radicalisering. Naast detecteren in een vroeger stadium, zodat er adequaat en op tijd kan gereageerd worden, wil men in deze dossiers een correcte informatie-uitwisseling en een overlegde aanpak door politie/justitie, hulpverlening en andere sectoren (zoals OCMW's en gemeentebesturen, Lokale Integrale Veiligheidscellen) kunnen realiseren. Het zou een grote meerwaarde betekenen om ‘alle puzzelstukjes van aanwijzingen’ bijeen te kunnen brengen tot een meer coherent en begrijpbaar geheel.

Het wetsontwerp van minister GEENS vermeldt nog een derde aanleiding. Men ervaart de noodzaak om een wettelijke basis te geven aan het structureel overleg tussen politie, procureur des Konings en artsen van wacht met oog op de veiligheid van artsen. Deze aanvulling maakt meteen duidelijk dat 458ter een kaderwet is, die de mogelijkheid biedt om later andere thema's toe te voegen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan overleg in het kader van drughulpverlening, personen met psychiatrische problemen, dak- en thuisloosheid... De nood aan de grondslag van artikel 458ter Sw lag zeker in de ontwikkelingen rond familiaal geweld (FJC, ...) en LIVC³, maar het blijft daar niet noodzakelijk toe beperkt. Steeds moet goed nagegaan worden of de finaliteit van het overleg niet op een minder ingrijpende manier bereikt kan worden vanuit het subsidiariteitsbeginsel. Draagt overleg tussen al deze actoren met verschillende finaliteiten effectief bij tot het doel dat men wil bereiken en welk is dat doel? Dit expliciteren is belangrijk om te voorkomen dat het overleg een doel op zich wordt. Het overleg is een middel in functie van een doelstelling.

Globaal hoopt men via deze wetwijziging een einde te stellen aan foute inschattingen van situaties en verkeerde besluitvorming die daarop gebaseerd is, door het gebrek aan informatie of het tunnelzicht van mensen die elk op hun terrein werken, in wettelijk afgebakende ‘verontrustende situaties’.

3. ARTIKEL 458TER (POTPOURRI V)

§ 1. Er is geen misdrijf wanneer iemand die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen, deze meedeelt in het kader van een overleg dat wordt georganiseerd, hetzij bij of krachtens een wet, decreet of ordonnantie, hetzij bij een met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings.

Dit overleg kan uitsluitend worden georganiseerd, hetzij met het oog op de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon of van derden, hetzij ter voorkoming van de misdrijven bedoeld in Titel I ter van Boek II of van de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie, zoals bepaald in artikel 324 bis.

3 Lokaal veiligheidsoverleg: dit overleg vindt plaats onder leiding van de burgemeester en niet onder leiding van het parket.

De in het eerste lid bedoelde wet, decreet of ordonnantie, of de met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings bepalen ten minste wie aan het overleg kan deelnemen, met welke finaliteit en volgens welke modaliteiten het overleg zal plaatsvinden.

§ 2. De deelnemers zijn tot geheimhouding verplicht wat betreft de tijdens het overleg meegeedeelde geheimen. Eenieder die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458.

De geheimen die tijdens dit overleg worden meegeedeeld, kunnen slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd.

Dit artikel voert een nieuwe uitzonderingsgrond toe aan de strafrechtelijke gesanctioneerde regeling van de geheimhouding voor/door beoefenaars van een vertrouwensberoep.⁴ Het bepaalt dat men in gestructureerde overlegsituaties – casusoverleg genoemd – vertrouwelijke gegevens mag meedelen, zonder daarbij het beroepsgeheim te schenden. Het is een spreekrecht, geen spreekplicht. Dit betekent dat uitgenodigde partners kunnen deelnemen, maar niet moeten deelnemen. Deze bepaling verhindert niet dat praktijkwerkers zich onder druk gezet kunnen voelen om deel te nemen.

Om een overleg te houden, waar deze uitzondering op het beroepsgeheim geldt, moet aan een aantal voorwaarden voldaan zijn:

- Het overleg moet georganiseerd zijn op basis van een wet, decreet of ordonnantie of een 'met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings'. Er is wetgeving in ontwikkeling maar op dit ogenblik bestaat deze nog niet;
- Het overleg wordt 'uitsluitend' georganiseerd met het oog op de bescherming van de fysieke of psychische integriteit van de personen of van derden, ter voorkoming van terroristische misdrijven of de misdrijven gepleegd in het raam van een criminele organisatie (zoals bepaald in art. 324bis);
- Voor de start van het overleg (in het regelgevend kader of door de procureur des Konings) is bepaald met welke finaliteit het overleg wordt georganiseerd, wie aan het overleg kan deelnemen en volgens welke modaliteiten. (bv. Wie heeft het initiatiefrecht? Hoe frequent wordt het overleg georganiseerd? Hoe zal beslist worden over het gevolg dat aan het overleg gegeven wordt?).

Het nieuwe wetsartikel creëert de mogelijkheid om een juridisch verankerde infodeling te organiseren tussen hulpverlening, politie, justitie en administratieve diensten (bv. gemeenten). Het bepaalt de regels van geheimhouding waaraan de deelnemers aan dit overleg gehouden zijn:

- Enerzijds kunnen de geheimen die tijdens dit overleg worden meegeedeeld, slechts aanleiding geven tot de strafrechtelijke vervolging van de misdrijven waarvoor het overleg werd georganiseerd;
- Anderzijds worden alle deelnemers aan het overleg, ook diegene die niet door het beroepsgeheim gebonden zijn, onderworpen aan eenzelfde geheimhoudingsplicht⁵, voor de – tijdens het overleg – meegeedeelde geheimen.

4 Advocaten uitgezonderd: artikel 458quater stelt dat art 458bis & ter niet op hen van toepassing zijn voor vertrouwelijke informatie 'van zijn cliënt' wanneer die zijn cliënt aan een strafvervolging kunnen blootstellen.

5 In Potpourri V (2017) omschrijft men dit met de term 'gedeeld beroepsgeheim in het kader van het casusoverleg'. Het gebruik van dit concept in het kader van structureel intersectoraal overleg, scheidt verwarring

Overtredingen hiervan worden strenger gestraft dan voorheen, de wetgever verwijst naar de strafmaat opgenomen in artikel 458 Sw. en deze werd opgetrokken.

Met andere woorden: het beroepsgeheim, het onderzoekgeheim en het ambtsgeheim gelden niet tijdens het casusoverleg binnen de modaliteiten die vooraf vastgelegd zijn, wel is er een geheimhoudingsplicht naar de buitenwereld.

4. WAT BEOOGT MEN MET DEZE WIJZIGINGEN OF DE GEEST VAN DE WET?

Men wil preventief handelen mogelijk maken in ‘verontrustende situaties’ door informatie bijeen te leggen en afspraken te maken over de meest adequate aanpak. Zo wordt interdisciplinaire en probleemoplossende samenwerking mogelijk.

Dit voorkomen van misdrijven is slechts mogelijk in 3 enigszins afgebakende domeinen: de bescherming van de fysieke en psychische integriteit van de persoon en derden, terroristische misdrijven en misdrijven in het raam van een criminele organisatie (art. 324bis).

Doel van het overleg is dat elke actor, door het delen en vernemen van informatie, zijn kernopdrachten ten aanzien van de cliënt beter kan invullen. De ontvangen informatie kan helpen een onrustwekkende situatie beter in te schatten en interventies vanuit de verschillende aanwezige sectoren te coördineren en af te stemmen.

Men wil informatiedoorstroming mogelijk maken via vooraf vastgelegde afspraken tussen dragers van het beroepsgeheim, van het onderzoekgeheim en van het ambtsgeheim, en derden zonder geheimhoudingsplicht, mogelijk allen wel gebonden door een discretieplicht. Men laat informatiedoorstroming toe in de twee richtingen: van hulpverleners naar politionele of justitiële instanties (art. 458ter) en omgekeerd (art. 28 quinquies, 1 eerste lid Sv.).

Het wetsartikel bepaalt het kader en de te volgen procedure waarbinnen welbepaalde instanties de bevoegdheid hebben om structureel casusoverleg te voorzien en vorm te geven.

De eerste instanties zijn alle wetgevende machten. Ze dienen in een wet, decreet of ordonnantie vast te leggen in welke situaties, door wie en met welk doel casusoverleg kan plaatsvinden. De concrete uitwerking gebeurt dan in functie van de finaliteit van het casusoverleg dat voorzien wordt door deze regelgeving. Slechts binnen deze vooraf vastgelegde contouren kan een concreet casusoverleg plaatsvinden.

Al dit voorbereidend werk, dat nog dient te gebeuren, wordt in het wetsontwerp gezien als de garantie voor de grondwettelijkheid en de analyse van grondrechten.

Daarnaast verleent het wetsartikel ook aan de procureur des Konings de bevoegdheid om een casusoverleg te organiseren. Hij dient dit vooraf te omschrijven in ‘de met redenen omklede schriftelijke toestemming’. De met redenen omklede toestemming van de procureur des Konings kan de vorm aannemen van een kantschrift of van een vooraf afgesloten protocol. Het College van Procureurs-generaal stuurt in de omzendbrief (COL 4, 2018) aan op het intersectoraal uitwerken en afsluiten van samenwerkingsprotocollen.

Belangrijk is mee te geven dat de COL 2018/04 niet bindend is voor welzijnswerkers maar enkel een visie van het parket weergeeft.

omdat het niet overeenkomt met de inhoudelijke definitie van ‘gedeeld beroepsgeheim’ die men aantreft in het theoretisch kader rond beroepsgeheim. Gedeeld beroepsgeheim is hier omschreven als het meedelen van gegevens door iemand die gebonden is door het beroepsgeheim aan iemand anders die zelf ook door het beroepsgeheim gebonden is (VAN DER STRAETE & PUT, 2005).

Het heeft een meerwaarde omdat het parket duidelijk een standpunt inneemt en praktijkwerkers deze mee in overweging kunnen nemen bij de inschatting wat deelname aan overleg kan betekenen. Het geeft meer achtergrond bij de houding, visie, interpretatie... die één van de belangrijke gesprekspartners rond de tafel zal hanteren.

Occasioneel ad hoc-overleg georganiseerd door de procureur des Konings is wettelijk mogelijk. Ook hier is de ‘met een met reden omklede beslissing van de procureur des Konings’ essentieel. Men voorziet ad hoc-casusoverleg in dossiers die buiten het gestructureerde wettelijke of protocollaire kader vallen. Volgens het College van Procureurs-generaal enkel in zeer uitzonderlijke situaties: om de uitzonderlijkheid te benadrukken, bepaalt de omzendbrief van het College van Procureurs-generaal dat elk ad hoc-overleg aan de procureur-generaal ter goedkeuring moet worden voorgelegd.

5. ENKELE BEDENKINGEN

Aangezien dit wetsartikel in hoofdzaak een kaderbepaling is die door wetgevende instanties in specifieke regelgeving verder dient uitgewerkt te worden, is inhoudelijke reflectie nu nog beperkt.

In de parlementaire discussies beschouwde men deze ‘kaderbepaling’ als een garantie voor grondige aanpak en toetsing aan de waarden van de Grondwet en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. De moeilijkheden in de informatiedoorstroming tussen gesprekspartners met verschillende opdrachten en finaliteiten zijn met deze nieuwe wettelijke bepaling nu nog niet van de baan. Het tijdrovende en intensieve intersectoraal overleg moet nog komen...

Nog veel werk aan de winkel, terwijl het maatschappelijk klimaat aanstuurt op ‘snel handelen in zoveel mogelijke contexten’. Om tegemoet te komen aan deze vraag tot snel handelen, krijgt het parket – onder leiding van de procureur des Konings – ook het initiatiefrecht tot organiseren van een casusoverleg. Ook hier voorziet het wetsartikel een grondige voorbereiding: de procureur des Konings moet vooraf de finaliteit, partners en te volgen besluitvormingsprocessen vastleggen. Volgens de omzendbrief van de Procureurs-generaal liefst in vooraf ondertekende protocollen met de andere organisaties. Vraag is of deze grondige en duidelijke voorbereiding mogelijk zal zijn in situaties van snel handelen.

Het benieuwt ons te weten hoe de verschillende partners aan het casusoverleg eenstemmigheid gaan vinden over de finaliteit van het gezamenlijk handelen. De procureur des Konings van Leuven⁶ stelde dat in hun casusoverlegsituaties ‘herhaling van familiaal geweld voorkomen’ de gezamenlijke doelstelling is. Of eenzelfde eenstemmigheid in uiteindelijk doel en handelingsplan kan gerealiseerd worden in het domein van preventie van radicalisering lijkt veel moeilijker. Een mogelijke valkuil is dat in situaties waarin geen eenstemmigheid bereikt wordt en/of onduidelijkheid heerst, de stem van het parket sterk zal doorwegen, gezien het krachtens het wetsartikel hierin een verantwoordelijkheid toebedeeld kreeg. Bovendien is het maatschappelijk gezag van een parket niet te onderschatten. Welzijnspartners hebben te leren zich niet te laten intimideren door initiatief van het parket. Elkaar leren kennen vooraleer men aan concreet overleg begint, is dan ook geen overbodige luxe. Evaluatie in individuele cases maar ook van de protocols zal essentieel zijn.

De grootste uitdaging voor alle partners aan casusoverlegtafels is duidelijkheid creëren en uitdragen over de eigen identiteit van de organisaties. Casusoverleg kan maar effectief en constructief zijn wanneer er tussen de deelnemers wederzijdse kennis en vertrouwen

6 Lezing, gegeven door Sarah CALLEWAERT, Eerste substituut-procureur des Konings te Leuven, op de debatlunch ‘Lunchen met Justitie’ op 19 februari 2018.

aanwezig is over elkaars rol en het kader waarin men werkt. Deze randvoorwaarde vervullen in het domein van de mens- en rechtswetenschappen, is een hele uitdaging. Iedereen heeft – vanuit zijn levenservaring – een visie over ‘groei en ontwikkeling, (grenzen aan) vrijheid en gevaar’ en zolang het *mission statement* en de visie van organisaties meerzijdig interpreteerbaar zijn, blijft deze nochtans noodzakelijke kennis en vertrouwen fragiel en overrulebaar.

Bedenkingen vanuit de wereld van de beroepsgeheimhouders (praktijkmedewerkers, ondersteuningdiensten en juristen) handelen over hun kernopdracht, over het leren hanteren van relevantiefilters in het overleg, over terugkoppelmogelijkheden naar hun cliënt en hun organisaties. De grote hamvraag waar ze mee worstelen, is welke plaats en positie de mens in kwestie, waarover het overleg gaat, inneemt? Wordt hij louter voorwerp van overleg of is hij effectief betrokken en, zo ja, hoe dan? Wie bewaakt actief de belangen van deze mens?

De grote kracht van deze wetwijziging blijft ons inziens dat het een basis legt voor toekomstig overleg tussen instanties die gevat zijn door verschillende geheimhoudingswetten (beroepsgeheim, onderzoekgeheim en ambtsgeheim) én door verschillende opdrachten. De meerwaarde kan erin bestaan dat men elkaars doelstellingen versterkt, niet overneemt of uitholt.

Actoren die werken in de fase van strafvervolging en strafuitvoering (bv. justitie-assistenten, PSD-medewerkers en welzijnswerkers) en die veiligheid of normnaleving als gemeenschappelijk doel hebben, hebben hier nood aan. Dit is, ook in dit tijdschrift, al herhaaldelijk gesteld (VANDER BEKEN & KETELS, 2011). Al moet gezegd dat niet iedereen in het welzijnslandschap het hiermee eens is! Veel hangt af van de eigen kernopdracht en finaliteit, visie rond werken met cliënten... en die zijn zeer divers in het welzijnslandschap.

Een waardevolle uitwerking van deze nieuwe overlegmogelijkheid zal er pas zijn als iedereen goed vertrouwd is met de eigen opdracht en finaliteit én kennis heeft over en respect voor de opdracht en finaliteit van de mogelijke gesprekspartners. Dit zal tot gevolg hebben dat ook de cliënt centraal kan blijven staan in de welzijnsrelaties.

REFERENTIES

Literatuur

- BALTHAZAR, T. (2017). Potpourri V knutselt aan het beroepsgeheim. *De Juristenkrant*, 353, 8.
- INSTITUUT VOOR SOCIAAL RECHT. (s.d.). *Wegwijzers beroepsgeheim*. Leuven: KU Leuven. Verkregen op 15 september 2018, via <https://www.law.kuleuven.be/isr/beroepsgeheim>.
- LEMMENS, L. (2017, 13 september). Strijd tegen terreur: beroepsgeheim politie en parket geldt niet bij casusoverleg. Verkregen op 15 september 2018, via <https://polinfo.kluwer.be/News-View.aspx?id=VS300553227&contentdomains=POLINFO&lang=nl>.
- OPDEBEECK, H., PUT, J., TANS, A., PLEYSIER, S., & HERMANS, K. (2014). *Samenwerken tegen kindermishandeling. Het protocol van moed en de grenzen van het beroepsgeheim*. Leuven: Lannoo Campus.
- ROYER, S., & VERBRUGGEN, F. (2017). Wetgever wil nieuwe uitzondering op beroepsgeheim. *De Juristenkrant*, 344, 2.
- STAS, K. (s.d.). Sociaal werk: evenwichtsoefening op een smalle balk. Verkregen op 15 september 2018, via <https://www.kennisplein.be/Pages/Sociaal%20Werk%20oen%20Beroepsgeheim.aspx>.
- VANDER BEKEN, T., & KETELS, B. (2011). Dansen op de brug. Enkele reflecties over het beroepsgeheim van de justitieassistent. *Panopticon*, 32(4), 53-61.

- VAN DER STRAETE, I., & PUT, J. (2005). *Beroepsgeheim en hulpverlening*. Brugge: die Keure.
- X (2016, 27 oktober). *Markante vaststellingen van het uitwisselingsmoment: Veiligheid en vertrouwen samen op de wip*. Verkregen op 15 september 2018, via <https://kenniskringen.kennisplein.be/Beroepsgeheim%20en%20beroepsethiek/Gedeelde%20%20documenten/20161027%20Markante%20vaststellingen%20Kick%20Off%20Open%20kenniskring.pdf> (inhoud toegankelijk na online registratie).
- X (2017, 28 september). *Markante vaststellingen van het uitwisselingsmoment: Helderheid in tijden van samenwerking*. Organisatie van SAW en SJH. Verkregen op 15 september 2018, via https://kenniskringen.kennisplein.be/Beroepsgeheim%20en%20beroepsethiek/Materialen/20170928%20Helderheid%20in%20tijden%20van%20samenwerking.%20Markante%20vaststellingen_DEF.pdf (inhoud toegankelijk na online registratie).
- X (2017, 23 juni). *Le secret professionnel partagé, le futur du secteur? Le guide social*. Verkregen op 15 september 2018, via <https://pro.guidesocial.be/articles/actualites/le-secret-professionnel-partage-le-futur-du-secteur.html>.

Beleid en wetgeving

- Omzendbrief van 15 maart 2018 nr. 04/2018 van het College van Procureurs-generaal bij de Hoven van beroep rond casusoverleg en beroepsgeheim ("COL 4"). Verkregen op 15 september 2018, via https://www.om-mp.be/sites/default/files/u1/colo4_2018_casusoverleg_nl.pdf.
- Wetsontwerp houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat, en houdende diverse bepalingen inzake justitie, ingediend door de regering op 16 januari 2017 ("wetsontwerp GEENS"), *Parl. St. Kamer 2016-17*, nr. 54K2259.
- Wetsvoorstel van 21 juni 2016 betreffende het casusoverleg tussen dragers van een beroepsgeheim ("wetsvoorstel TERWINGEN"), *Parl. St. Kamer 2015-16*, nr. 54K1910.
- Wet van 6 juli 2017 houdende vereenvoudiging, harmonisering, informatisering en modernisering van bepalingen van burgerlijk recht en van burgerlijk procesrecht alsook van het notariaat en houdende diverse bepalingen inzake Justitie ("Potpourri V"), BS 24 juli 2017.